

UPRAVNI ODBOR

Uspostavljen Zakonom o sistemu indirektnog oporezivanja
u Bosni i Hercegovini

Na osnovu člana 16., člana 61. stav (4) i (7) i člana 70. Zakona o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH“, br. 9/05 i 35/05), a u vezi s članom 14. stav (3) Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u BiH („Službeni glasnik BiH“, br. 44/03 i 52/04), Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje na 87. sjednici održanoj dana 01. aprila 2008. godine, donio je

PRAVILNIK O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

Član 1.

U Pravilniku o primjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik BiH“, br. 93/05, 21/06, 60/06, 6/07 i 100/07) iza člana 2. dodaje se novi član 2a koji glasi:

„Član 2a
(Glavni i sporedni promet)

(1) U skladu s Zakonom o PDV-u primjenjivat će se princip koji se odnosi na glavne i sporedne promete. Sporedni promet imaju isti PDV tretman kao i osnovni promet koji vrši isti porezni obveznik. Promet se smatra sporednim u odnosu na osnovni promet ako on za klijenta ne predstavlja cilj sam po sebi, nego preduvjet za korištenje ili sredstvo za bolje korištenje osnovnog prometa.“

Član 2.

Član 7. mijenja se i glasi:

„Član 7.

Iznajmljivanje

(1) Kod zaključenih ugovora o lizingu ili iznajmljivanju, razgraničenje da li se radi o prometu dobara ili prometu usluga vrši se u skladu s Aneksom 1, koji je sastavni dio ovog Pravilnika. Aneks 1 se primjenjuje na ugovore koji su zaključeni na određeni period, za pokretnu i/ili nepokretnu imovinu, kada niti jedna od ugovornih strana ne može raskinuti ugovor ukoliko se strane pridržavaju ugovornih obaveza.

(2) Ukoliko se, prema ugovoru zaključenom saglasno Aneksu 1 ovog Pravilnika, promet klasifikuje kao promet dobara, u vezi s obračunom porezne osnovice primjenjuju se sljedeća pravila:

- a) ugovor bez opcije kupovine ili produženja - porezna osnovica se obračunava kao ukupan iznos svih uplata koje porezni obveznik, u skladu s ugovorom, prima u toku ugovorenog perioda;
- b) ugovor s opcijom za kupovinu – porezna osnovica se obračunava kao ukupan iznos svih uplata koje porezni obveznik, u skladu s ugovorom, prima u toku ugovorenog perioda, uključujući iznos koji porezni obveznik prima ukoliko je opcija iskorištena;
- c) ugovor s opcijom za produženje – porezna osnovica se obračunava kao ukupan iznos svih uplata koje porezni obveznik, u skladu s ugovorom, prima u toku ugovorenog perioda, uključujući iznose koji proizilaze iz eventualnog produženog perioda. Uplate koje se odnose na eventualni period produženja, a nakon isteka perioda amortizacije predmeta ugovora, saglasno Aneksu 1 ovog Pravilnika, ne uključuju se u poreznu osnovicu prije nego što se te uplate izvrše ili izda porezna faktura koja se odnosi na te uplate, koja god radnja da bude ranija;
- d) ugovor s opcijom za kupovinu i opcijom za produženje – porezna osnovica jeste niži iznos od iznosa obračunatih u skladu s tačkom b) i tačkom c) ovog stava.

Ukoliko je uplata ili dio uplate obračunat na osnovu faktora koji su promjenjivi (npr. visine kamatne stope) i bit će konačno obračunata u toku ugovorenog perioda, u poreznu osnovicu se uključuju iznosi uplata obračunatih po osnovu nivoa promjenjivih faktora u trenutku nastanka porezne obaveze.“

Član 3.

Član 8. mijenja se i glasi:

„Član 8.
(Pojam novosagrađenih građevinskih objekata)

(1) Novosagrađenom nepokretnom imovinom smatraju se objekti koji još nisu upotrebljavani.

(2) Ekonomski djeljivim cjelinama (stan, poslovni prostor, garaža, itd.) smatraju se dijelovi novosagrađenih građevinskih objekata iz stava 1. ovog člana, kojima se prometuje kao posebnim cjelinama i za koje se plaća posebna naknada.“

Član 4.

U članu 15. iza stava (1) dodaju se novi stavovi (2) i (3) koji glase:

„(2) Pod zasebnim poslovnim subjektom iz člana 7. stav (2) Zakona podrazumijeva se imovina ili dio imovine koja samostalno može funkcionirati i koja je kao takva evidentirana u poslovnim knjigama poreznog obveznika.

(3) Kod prijenosa cjelokupne ili dijela imovine iz stava (1) ovog člana smatra se da sticalac iste je nasljednik (stupa na mjesto prenosioca).“

Član 5.

Iza člana 19. dodaje se novi član 19a koji glasi:

„Član 19a
(Korištenje usluga u vanposlovne svrhe kod građevinskih radova)

Član 9. stav (1) tačka 3. Zakona primjenjuje se na građevinske radove i bilo koje vrste renoviranja ili adaptacije nepokretne imovine čija vrijednost po nepokretnoj imovini prelazi 10.000 KM u jednoj kalendarskoj godini, a koje sam porezni obveznik ili njegovi uposleni izvode na nepokretnoj imovini čiji je vlasnik porezni obveznik ili koju on iznajmljuje.“

Član 6.

U članu 21. iza stava (6) dodaju se novi stavovi (7) i (8) koji glase:

„(7) Radi izbjegavanja duplog oporezivanja ili neoporezivanja iz člana 16. Zakona, mjesto prometa za usluge iz člana 15. stav (2) tačka 4. Zakona i usluge iznajmljivanja prijevoznih sredstava jeste mjesto gdje se usluga faktički koristi ili uživa kada isporučilac i/ili primalac ima sjedište poduzeća ili prebivalište izvan BiH.

(8) Ukoliko se usluga na koju se odnosi stav (7) koristi ili uživa i unutar i izvan BiH, mjesto prometa je mjesto gdje se usluga pretežno koristi ili uživa.“

Dosadašnji stav (7) postaje novi stav (9).

Član 7.

Član 22.. mijenja se i glasi:

„Član 22
(Utvrđivanje osnovice)

(1) Porezna osnovica za promete iz člana 5. stav (1) Zakona jeste nabavna cijena tih ili sličnih dobara u trenutku prometa, bez PDV-a. Za pokretnu imovinu koja podliježe umanjenju vrijednosti obično se može smatrati da je to nabavna cijena, koja ne uključuje PDV, umanjena za 20 odsto za svaku započetu kalendarsku godinu nakon kalendarske godine u kojoj je došlo do stjecanja tih dobara ili njihovih dijelova, osim ako je iz okolnosti slučaja jasno da se

rezultat obračuna znatno razlikuje od nabavne cijene sličnih dobara bez PDV-a u trenutku korištenja predmetnih dobara.

(2) Poreznu osnovicu za promet usluga iz člana 9. Zakona čine ukupni troškovi poreznog obveznika za pružene usluge.

(3) Član 20. stav (8) Zakona odnosi se samo na promet dobara ili usluga koji uključuje postojanje porodičnih ili drugih bliskih ličnih veza, te odnosa upravljanja, vlasništva, članstva, finansijskih ili pravnih odnosa između dobavljača i kupca i to samo kada je ta veza ili odnos, a ne neki dokazivi komercijalni razlozi, dovela do vrijednosti niže od one tržišne. Pravni odnosi iz ovog stava obuhvataju odnos između poslodavca i uposlenog ili porodice uposlenog, ili drugih blisko povezanih lica.

(4) Tržišna vrijednost se definira kao ukupan iznos koji bi kupac, da bi stekao predmetna dobra ili usluge u tom trenutku, morao, u istoj fazi trgovanja u kojoj dolazi do prometa dobara ili usluga i u uvjetima lojalne konkurencije, platiti isporučiocu dobara/pružaocu usluga s kojim je u poslovnom odnosu na teritoriji BiH. Kada se ne može utvrditi neki sličan promet dobara ili usluga, tržišna vrijednost podrazumijeva sljedeće:

- a) za dobra, iznos koji nije niži od nabavne cijene tih ili sličnih dobara ili, u nedostatku nabavne cijene, cijena koštanja određena u trenutku vršenja prometa;
- b) za usluge, iznos koji nije niži od ukupnih troškova poreznog obveznika za pružene usluge.

(5) U smislu člana 20. stav (10) tačka 3. Zakona, smatra se da kamate uključuju iznos kamate obračunate za period nakon prometa predmetnih dobara ili usluga.

(6) Ovisni troškovi koji su, prema članu 21. stav (2) tačka 2. Zakona, uključeni u poreznu osnovicu za PDV na uvoz dobara, pored vrste troškova navedenih u ovoj odredbi, obuhvataju i npr. troškove špeditera, terminala, smještaja, naknade za carinjenje i slično. Administrativne takse i naknade inspekcijama i drugim javnim organima izvršne vlasti nisu uključene u poreznu osnovicu za PDV kod uvoza.“

Član 8.

Član 32. mijenja se i glasi:

„Član 32. (Usluge osiguranja i reosiguranja)

(1) Oslobođanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 1. Zakona u vezi s osiguranjem odnosi se na transakcije gdje se davalac osiguranja, u zamjenu za raniju uplatu ili ranije uplate premije, obavezuje da, u slučaju materijalizacije osiguranog rizika, osiguraniku pruži pokriće dogovoreno pri zaključenju ugovora. Oslobođanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 1. Zakona u vezi s reosiguranjem odnosi se na transakcije gdje davalac osiguranja, u zamjenu za raniju uplatu ili ranije uplate premije, preuzima ukupan ili dio rizika davaoca osiguranja. Usluga osiguranja ili reosiguranja koja je oslobođena plaćanja poreza podrazumijeva postojanje ugovornog odnosa između davaoca usluge osiguranja i lica čiji su rizici pokriveni osiguranjem, odnosno osiguranika.

(2) Oslobađanje plaćanja poreza za brokere i agente osiguranja (zastupnici) odnosi se samo na usluge koje pružaju lica koja imaju ugovorni odnos i s davaocem osiguranja i s osiguranom stranom, a u svojstvu posrednika.“

Član 9.

Član 33. mijenja se i glasi:

„Član 33. (Promet nepokretne imovine)

(1) Oslobađanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 2. Zakona odnosi se na svaki promet nepokretne imovine izuzev prvog prijenosa prava vlasništva nad novosagrađenom nepokretnom imovinom ili ekonomski djeljivim cjelinama u sklopu novosagrađene nepokretne imovine.

(2) Oslobađanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 2. Zakona odnosi se na svaki promet zemljištem, osim zemljišta na kome se nalazi sagrađeni nepokretni objekat i zemljišta koje pripada objektu i služi njegovoj funkciji, osim poljoprivrednog i šumskog zemljišta. Promet takvim zemljištem oslobođen je plaćanja poreza samo ukoliko je promet tog objekta oslobođen.“

Član 10.

Član 34. mijenja se i glasi:

„Član 34. (Usluge izdavanja u zakup i podzakup nepokretne imovine)

(1) Oslobađanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 3. Zakona odnosi se samo na izdavanje u zakup nepokretne imovine i dijelova nepokretne imovine za stanovanje i na izdavanje u zakup poljoprivrednog i šumskog zemljišta.

(2) Smještaj u hotelima ili objektima slične funkcije ne smatra se stanovanjem.“

Član 11.

Član 35. mijenja se i glasi:

„Član 35. (Finansijske usluge)

(1) Oslobađanje plaćanja poreza iz člana 25. stav (1) tačka 4. pod a) Zakona u vezi s odobravanjem i upravljanjem kreditima odnosi se na sve vrste datih zajmova. Oslobađanje se primjenjuje samo na poreznog obveznika koji je dao zajam.

(2) Finansijske usluge iz člana 25. stav (1) tačka 4. Zakona obuhvataju i prateće usluge posrednika, ali samo ukoliko te usluge imaju karakteristike finansijske usluge u korist krajnjeg primaoca finansijske usluge.

(3) Porezno oslobađanje iz člana 25. tačka 4. pod d) Zakona odnosi se i na sve usluge koje pružaju registri hartija od vrijednosti u skladu s propisima o hartijama od vrijednosti. Pod uvjetima čuvanja vrijednosnih papira iz člana 25. tačka 4. pod d) Zakona podrazumijevaju se kastodi, odnosno skrbnički poslovi s hartijama od vrijednosti, koje pružaju ovlaštena lica u skladu s propisima o hartijama od vrijednosti.

(4) Porezno oslobađanje iz člana 25. tačka 4. pod e) Zakona odnosi se i na poslove depozitara investicionog fonda“.

Član 12.

Član 60. mijenja se i glasi:

„Član 60. (Slobodne zone)

(1) Oslobađanje plaćanja iz člana 30. stav (1) tačka 2. Zakona, a u vezi s isporukama u slobodne zone i carinska skladišta, primjenjuje se samo na dobra koja nisu u slobodnom prometu (dobra koja nemaju carinski status dobara iz BiH). Međutim, ovo oslobađanje se ne primjenjuje na dobra koja su namijenjena krajnjoj upotrebi ili potrošnji u slobodnoj zoni ili carinskom skladištu.

(2) Oslobađanje plaćanja iz člana 30. stav (1) tačka 3. Zakona primjenjuje se samo na usluge koje, prema članu 21. stav (2) tačka 2. Zakona, čine dio porezne osnovice kod uvoza dobara.

(3) Porezni obveznik može da ostvari oslobađanje plaćanja poreza iz člana 30. Zakona samo ukoliko posjeduje:

- a) dokument poduzeća koje upravlja slobodnom zonom ili carinskim skladištem (u daljnjem tekstu: poduzeće) kojim se potvrđuje da između poduzeća i poreznog obveznika postoji važeći ugovor o korištenju slobodne zone ili carinskog skladišta;
- b) kopiju jedinstvene carinske isprave kojom se dokazuje da su dobra koja su unesena u slobodnu zonu ili carinsko skladište u skladu s carinskim propisima.“

Član 13.

Član 61. mijenja se i glasi:

„Član 61. (Odbitak ulaznog poreza kod prometa u slobodnim zonama)

(1) Zakon ne propisuje pravo na odbitak ulaznog PDV-a koje je povezano s prometima oslobođenim plaćanja prema članu 30. Zakona. Kod prometa iz člana 60. stav (1) ovog Pravilnika, PDV se ne obračunava na nabavku tih dobara te stoga nije od značaja razmatrati bilo kakvo pravo na odbitak PDV-a povodom takvih isporuka.

(2) Ulazni PDV koji je povezan s pružanjem usluga koje su prema članu 30. stav (1) tačka 3. Zakona oslobođene plaćanja može se odbiti samo ukoliko će promet istovremeno biti oslobođen plaćanja prema članu 26. stav (1) tačka 7. Zakona. Oslobađanje plaćanja iz člana

26. stav (1) tačka 7. Zakona primjenjuje se samo na usluge koje, prema članu 21. stav (2) tačka 2. Zakona, čine dio porezne osnovice kod uvoza dobara.“

Član 14.

Član 69. stav (2) mijenja se i glasi:

„(2) Ispravku kupac mora obaviti u poreznom razdoblju u kojem je promijenjena porezna osnovica. Ukoliko UIO izda rješenje, ispravka se mora izvršiti u poreznom razdoblju u kojem rješenje postaje izvršno.“

Član 15.

Član 73. se briše.

Član 16.

Član 74. mijenja se i glasi:

„Član 74.

(Utvrđivanje srazmjernog dijela ulaznog poreza)

(1) U slučaju dobara i usluga koje porezni obveznik koristi i za promete za koje se PDV može odbiti u skladu s članom 32. stav (2), (3) i (5) i za promete za koje se PDV ne može odbiti, odbija se samo srazmjerni dio PDV-a koji se odnosi na prve pomenute promete.

(2) Srazmjerni iznos ulaznog poreza koji se može odbiti privremeno se utvrđuje na osnovu prometa iz prethodne godine i, ukoliko nema podataka o prometu u prethodnoj godini ili ukoliko se radi o zanemarivom iznosu (de minimis), dio koji se može odbiti utvrđuje UIO na osnovu izjave poreznog obveznika.

(3) Procenat srazmjernog odbitka sastoji se od razlomka koga čine sljedeći iznosi, sem iznosa iz člana 33. stav (4) Zakona:

a) brojnik se sastoji od ukupnog iznosa godišnjeg prometa, bez PDV-a, koji se odnosi na promete kod kojih se PDV može odbiti u skladu s članom 32. stav (2), (3) i (5);

b) nazivnik se sastoji od ukupnog iznosa godišnjeg prometa, bez PDV-a,

$$\text{Procenat srazmjernog odbitka} = \frac{\text{Godišnji promet definiran u tački a) ovog stava} \times 100}{\text{Godišnji promet definiran u tački b) ovog stava}}$$

(4) Srazmjerni porezni odbitak izračunava se primjenom procenta srazmjernog odbitka na iznos ulaznog poreza umanjenog za iznos koji porezni obveznik nema pravo da odbije i umanjen za iznos koji porezni obveznik ima pravo da u potpunosti odbije.

$$\text{Srazmjerni porezni odbitak} = \left[\begin{array}{l} \text{Iznos ulaznog poreza u poreznom periodu} - \\ \text{(Iznos ulaznog poreza koji se ne može odbiti} + \\ \text{iznos ulaznog poreza koji se u potpunosti može odbiti)} \end{array} \right] \times \text{procenat srazmjernog odbitka}$$

(5) Odbici izvršeni na osnovu privremenog srazmjernog dijela mijenjaju se na osnovu iznosa stvarnog prometa. Ova se izmjena za prethodnu godinu vrši najkasnije putem porezne prijave za mjesec mart tekuće godine.“

Član 17.

Član 76. mijenja se i glasi:

„Član 76. (Ispravka odbitka ulaznog poreza)

(1) Periodom za ispravku iz člana 36. stav (2) Zakona smatra se period od pet kalendarskih godina, uključujući godinu početka upotrebe opreme. U slučaju nepokretne imovine, radi se o periodu od deset kalendarskih godina, uključujući godinu početka upotrebe objekta.

(2) Ispravka iz člana 36. stav (1) tačka 1. Zakona primjenjuje se na način opisan u stavu (3) i (4) ovog člana.

(3) Ispravka prvobitnog odbitka ulaznog poreza vrši se kada dođe do naknadne promjene upotrebe kapitalnih dobara čija je posljedica pravo poreznog obveznika da odbije niži ili viši iznos. Pod kapitalnim dobrima podrazumijeva se oprema i nepokretna imovina. Ispravka na godišnjem nivou PDV-a obračunatog na kapitalna dobra vrši se samo na jednoj desetini za nepokretnu imovinu i na jednoj petini za druge vrste kapitalnih dobara. Ispravka se vrši na osnovu promjena u pravu na odbitak u narednim godinama u odnosu na pravo na odbitak u godini kada su kapitalna dobra stečena. Nije potrebno da porezni obveznik izvrši ispravku odbitka ukoliko se srazmjerni dio PDV-a koji se može odbiti promijenio za manje od 5 % u odnosu na pravo na odbitak u trenutku kada su ta kapitalna dobra stečena. Ispravka za svaku kalendarsku godinu vrši se najkasnije putem porezne prijave za mjesec mart u narednoj kalendarskoj godini.

(4) Ukoliko do prometa kapitalnim dobrima dođe u toku perioda za ispravku, primjenjuje se sljedeće:

- a) Ukoliko je taj promet oporeziv, smatra se da se kapitalna dobra upotrebljavaju za potpuno oporezive svrhe tokom preostalog perioda za ispravku. Ukoliko porezni obveznik nije imao pravo da u potpunosti izvrši odbitak ulaznog poreza, ispravka za preostali period za ispravku se može izvršiti u poreznom periodu u toku kog je došlo do prometa kapitalnim dobrima. Ispravka ne smije prelaziti 17% prodajne cijene, bez PDV-a.
- b) Ukoliko taj promet nije oporeziv, smatra se da se kapitalna dobra upotrebljavaju za neoporezive svrhe tokom preostalog perioda za ispravku. Ukoliko je porezni obveznik imao pravo da u potpunosti ili djelimično odbije ulazni porez, ispravka se za preostali period za ispravku vrši u poreznom periodu u toku kog je došlo do prometa kapitalnim dobrima.
- c) Ukoliko se taj promet, saglasno članu 7. Zakona, ne smatra prometom dobara uz naknadu, smatra se da se predmetna kapitalna dobra upotrebljavaju za neoporezive svrhe tokom preostalog perioda za ispravke. Međutim, porezni obveznik se može osloboditi obaveze vršenja ispravke ukoliko primalac prihvati da preuzme obavezu vršenja ispravke ulaznog PDV-a koji je isporučilac odbio na tu imovinu. Uvjet je da primalac ima ili stekne najmanje istu stopu odbitka ulaznog poreza koju je isporučilac imao u trenutku nabavke tih kapitalnih dobara. Također, uvjet je da se obaveza

isporučioaca da izvrši ispravku obračuna za svako kapitalno dobro prenese na primaoca i da primalac izjavi da će preuzeti obavezu vršenja ispravke za preostali period za ispravku. Isporučilac se oslobađa obaveze vršenja ispravke kada se izjava, sa konkretno navedenim obavezama vršenja ispravke i s potpisom primaoca da on preuzima obaveze vršenja ispravke, dostavi UIO. UIO može odlučiti da se u tu svrhu koristi poseban obrazac.

- d) Pored uvjeta navedenih u stavu (4) tačka c) ovog člana prenosilac cjelokupne ili dijela imovine iz člana 7. stav (2) Zakona je dužan sticaocu dostaviti:
- podatak o vrijednosti nabavljenog dobra bez PDV-a:
 - podatak o iznosu ostvarenog odbitka ulaznog poreza po osnovu nabavke dobara:
 - podatak o početku prve upotrebe dobara.

(5) Ukoliko građevinski objekt ili oprema postane neupotrebljiv prije isteka perioda za ispravku ulaznog poreza, prestaju razlozi za ispravku ulaznog poreza.

(6) Ukoliko naknadno ulaganje ne mijenja u značajnoj mjeri vijek upotrebe objekta ili opreme, tada se ispravka ulaznog poreza za to ulaganje vrši u periodu vršenja ispravke ulaznog poreza za predmetna privredna dobra.

(7) Ukoliko je u pitanju naknadno ulaganje koje u značajnoj mjeri mijenja vijek upotrebe ili predstavlja posebnu cjelinu kao što je npr. aneks već postojećeg objekta, za to ulaganje se određuje novi (zasebni) period za vršenje ispravke ulaznog poreza.”

Član 18.

Iza člana 88. dodaje se novi član 88a koji glasi:

„Član 88a

(Dobrovoljna registracija za promet nepokretnom imovinom)

(1) Lica koja prodaju nepokretnu imovinu registriranom poreznom obvezniku mogu podnijeti zahtjev za dobrovoljnu registraciju za PDV. Zahtjev se predaje posebno za svaki komad građevinskog zemljišta, objekat ili ekonomski djeljivu cjelinu definiranu članom 8. stav (2) ovog Pravilnika. Član 3. Pravilnika o registraciji i upisu obveznika indirektnih poreza u Jedinstveni registar ne primjenjuje se na zahtjev za dobrovoljnu registraciju u svrhe navedene u ovom stavu. Zahtjev se podnosi najkasnije 30 dana prije nastanka porezne obaveze.

(2) Na osnovu člana 61. stav (4) i (7) Zakona, odredbe iz Glave XI Zakona se ne primjenjuju. Umjesto toga, porezni period se određuje kao period od dana kada se građevinsko zemljište ili objekat kupi ili od dana kad započne sa gradnjom do 30 dana po nastanku porezne obaveze.

(3) Dobrovoljna registracija se može poništiti na zahtjev dobrovoljno registriranog lica ukoliko je do takvog zahtjeva došlo prije nastanka porezne obaveze.

(4) U smislu ovog člana „građevinski objekat” je svaka građevina pričvršćena za tlo ili u tlu.

(5) U smislu ovog člana „građevinsko zemljište” je zemljište namijenjeno za izgradnju građevinskog objekta.“

Član 19.

U članu 92. Pravilnika iza stava (2) dodaju se stavovi (3) i (4) koji glase:

„(3) Rješenje o povratu sredstava iz stava (1) ovog člana, UIO donosi po zahtjevu iz člana 90. stav (2) ovog Pravilnika samo u slučaju kada UIO ne odobri zahtijevani povrat.

(4) Rješenje o povratu sredstava iz člana 52. stav (3) Zakona, UIO donosi samo u slučaju kada ne odobri dospjeli povrat neiskorištenog poreznog kredita.“

Dosadašnji stav (3) postaje stav (5).

Član 20.

U članu 94. stav (1) tačka c) mijenja se i glasi:

„c) original ili ovjerene fotokopije faktura koje se prilažu uz zahtjev moraju glasiti na podnosioca zahtjeva.“

Član 21.

U članu 95. dodaje se novi stav (1) koji glasi:

„(1) Podnosiocu zahtjeva iz člana 53. Zakona UIO će izvršiti povrat plaćenog PDV-a ako isti u roku od 14 mjeseci od dana izdavanja računa od strane prodavca kod koga je kupljeno dobro ili izvršena usluga dostavi UIO ovjeren original obrasca „PDV-SL-1“, pod uvjetima navedenim u članu 94. Pravilnika. Zahtjev se podnosi za period koji obuhvata najmanje 3 mjeseca, a najviše 12 mjeseci. Za svako razdoblje podnosi se samo jedan zahtjev.“

Dosadašnji stavovi (1),(2) i (3) postaju stavovi (2),(3) i (4).

Član 22.

U članu 109. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Za usluge iz člana 9. stav (1) tačka 3. Zakona izdaje se interna faktura.“

Dosadašnji stav (3) postaje novi stav (4).

Član 23.

U članu 110. iza stava (6) dodaju se novi stavovi (7) i (8) koji glase:

„(7) PDV se ne obračunava i ne plaća u slučaju avansnog plaćanja za promet dobara i usluga koji ne podliježe plaćanju PDV-a.

(8) Primalac avansa izdaje račun sa pozivom na odredbu Zakona o PDV-u kojim je propisano da taj promet dobara i usluga ne podliježe oporezivanju. Ovo se ne odnosi na promete koji su oslobođeni obračuna i plaćanja PDV-a, u skladu sa odredbama člana 24. i 25. Zakona.“

Član 24.

U članu 123. iza stava (1) dodaju se novi stavovi (2),(3) i (4) koji glase:

„(2) U knjizi ulaznih faktura u kolonu „iznos fakture bez poreza“ u slučaju uvoza vrši se evidentiranje samo osnovice za obračun PDV-a utvrđene u skladu s članom 21. Zakona, što znači da se u knjizi ulaznih faktura neće evidentirati fakture koje su obuhvaćene u formiranju osnovice za obračun PDV-a u carinskom postupku (fakture dobavljača i ovisni troškovi iz člana 22. stav (6) Pravilnika).

(3) U knjizi ulaznih faktura u kolonu „ukupni iznos fakture s porezom“ u slučaju uvoza vrši se evidentiranje porezne osnovice iz člana 21. Zakona s porezom.

(4) U slučaju iz stava (2) i (3) ovog člana porezni obveznik je dužan da uz carinsku ispravu u poslovnoj dokumentaciji ima i fakturu dobavljača kao i fakture koje se odnose na ovisne troškove.“

Dosadašnji stav (2) postaje stav (5), a stav (3) postaje stav (6).

Član 25.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH“.

Broj: 18-12-24/08

Datum: 17.04.2008. godine

**Predsjednik Upravnog odbora
Peter Nicholl**